

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.047 van 10 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 7 maart 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. SCHÜTT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verzoeker stelt een actuele en gegronde vrees voor vervolging te hebben. Uit de bewoordingen van zijn verzoekschrift leidt de Raad een aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht af, zodat het middel vanuit dit oogpunt onderzocht wordt.

Verzoeker wijst erop dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat er in de verkiezingsperiode in 2003 een verhoogde spanning was, die geleid heeft tot intimidaties en kortstondige aanhoudingen. Hij voert aan dat de mogelijke strafrechtelijke gevolgen van deze verhoogde politieke spanning uit deze periode voor hem nog steeds actueel zijn. In de bestreden beslissing wordt toegegeven dat "*in Armenië sprake was van politieke vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie (...)*". De optimistische inschatting van de Commissaris-generaal aangaande het huidige politieke klimaat in Armenië wordt door de feiten weerlegd. Verzoeker verwijst naar de afgekondigde noodtoestand en het strenge optreden van het regime tegen opposanten. Hij vreest eveneens dat hij door zijn langdurig verblijf in het buitenland met grote argwaan zal verwelkomd worden door de veiligheidsdiensten.

Verzoeker voert aan dat de informatie van de heer Movsisyan weinig nuttig is bij de beoordeling van zijn relaas. Het valt niet te achterhalen in welke mate deze man zich veilig voelde om alles waarvan hij kennis heeft mede te delen. Het is voorts uiterst ongeloofwaardig

dat slechts één incident gedocumenteerd staat sinds 1999 waarbij een lid van zijn partij betrokken was. Verzoeker wijst erop dat hij in de tweede ronde van de verkiezingen, nadat de eigen kandidaat van zijn partij was uitgeschakeld, fungeerde als vertrouwensman voor Demirchyan van de Armeense volkspartij.

Verzoeker werpt op dat het Commissariaat-generaal nooit om originele documenten heeft gevraagd en ziet niet in op welke wijze fotokopieën de authenticiteit van de documenten zou hypothekeer.

2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

Indien het relaas ongeloofwaardig is moet niet worden ingegaan op de toestand in het land van herkomst (RvS 9 juli 2007, nr. 173.351).

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker de bij het administratief dossier toegevoegde informatie in een ander daglicht tracht te stellen om de gegrondheid van zijn vrees aannemelijk te maken. De kwetsieuze informatie stelt duidelijk dat alle arrestaties en intimidaties uit de periode 2003 en 2004 zonder rechtsgevolgen zijn gebleven. Verzoeker brengt geen concrete argumenten aan die dit weerleggen. Zijn betoog aangaande de argwaan van de veiligheidsdiensten doordat hij aangezien zal worden als een “*buitenlandse provocateur*” berust op een loutere veronderstelling die niet gestaafd is door enig begin van bewijs, en evenmin verenigbaar is met de informatie, die door de verwerende partij toegevoegd is bij de nota van 26 maart 2008. Uit deze informatie blijkt dat oppositieleden enkel problemen ondervinden naar aanleiding van huidige deelnames aan demonstraties en dergelijke. Er is echter geen risico op problemen omwille van politieke activiteiten uit het verleden.

Verzoeker verwijst naar de actuele gespannen toestand op politiek vlak en stelt dat de feiten de optimistische inschatting weerleggen. Deze argumentatie is niet relevant, vermits verzoekers voorgehouden problemen zich voordeden tussen 2003 en 2005 en hij hierover een foutieve voorstelling van de feiten heeft gegeven. Informatie over de huidige stand van zaken kan niet de geloofwaardigheid van zijn relaas, noch de gegrondheid van zijn voorgehouden vrees aantonen.

Verzoeker stelt dat het gegeven dat sinds 1999 slechts één lid van zijn partij ernstige problemen kende omwille van zijn lidmaatschap “*uiterst ongeloofwaardig*” overkomt. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker zelf niet aantoont dat er nog andere gevallen zouden zijn en wijst erop dat blijkens de informatie in het administratief dossier zijn partij een gematigde en kleinschalige oppositiepartij was. Zijn betoog dat hij in de tweede ronde van de presidentsverkiezing vertrouwensman was van Demirtchian en dus zijn problemen niet enkel hun oorsprong vinden in zijn lidmaatschap bij het AOM kan niet dienstig worden aangebracht, vermits de informatie aangaande arrestaties en intimidaties in 2003 en 2004 ondermeer gebaseerd is op Demirtchians verklaringen (zie het aan het administratief dossier toegevoegde Cedoca-document *Subject related briefing: Armenië, situatie van de politieke oppositie 2003-2006*, p. 19). Ook verklaarde net deze Demirtchian dat alle aanhoudingen en strafrechtelijke onderzoeken zonder rechtsgevolgen werden afgesloten. Verzoekers betoog aangaande de verkregen informatie van Movsisyan is een loutere bewering, die niet vermog de bestreden beslissing te hervormen.

Het is vaste rechtspraak dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

De ter terechtzitting neergelegde uitnodiging voor verhoor als verdachte (zonder datum, maar ontvangen door een zekere Gagik Petrosyan op 9 juni 2008) geeft geen indicatie aangaande de oorsprong van verzoekers problemen en is bijaldien niet van die aard dat het op een zekere wijze het geground karakter van het beroep kan aantonen. Het voldoet niet aan de vereisten van artikel 39/76, § 1, derde lid, van voormelde wet van 15 december 1980.

De informatie aangaande de situatie voor politieke opposanten in de periode 2003-2006 mede in acht genomen, slaagt verzoeker er niet in de gegrondheid van zijn vrees aannemelijk te maken. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden en dient te worden gelezen als een geheel.

2.3.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en verwijst dienaangaande naar de actuele situatie in zijn land van herkomst.

2.3.2. In zoverre verzoeker zich beroept op de algemene toestand in Armenië, wijst de Raad erop dat het niet volstaat louter naar een algemene toestand in het land van herkomst te verwijzen, maar dat verzoeker zijn concrete problemen aannemelijk dient te maken (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). Met een verwijzing naar de actuele situatie in zijn land van herkomst slaagt hij hier niet in. Verder maakt hij niet aannemelijk dat er in zijn land van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 10 oktober 2008 door:

dhr. F.HOFFER, kamervoorzitter,

dhr. G. OOGHE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. OOGHE.

F. HOFFER.